

Avui

Dissabte, 26 de febrer de 2010

ARC VOLTAIC

Un historiador normal

26/02/11 02:00 - [ENRIC VILA](#)

És un honor estrenar aquesta columna parlant del medievalista Stefano M. Cingolani. Potser ja el coneixen. Té llibres com *El somni d'una cultura*, on escombra amb exquisida elegància els prejudicis que el voluble Martí de Riquer va introduir en la interpretació de la nostra història medieval. Els llibres de Cingolani superen les mirades arqueològiques però també el romanticisme de tres quartos. Quan Josep Pla diu en l'*homenot* de Porcioles que la “noble preocupació” pels afers de corrupció en aquest país és molt antiga, sintonitza plenament amb la lectura que Cingolani fa de Bernat Metge i de l'intent del casal de Barcelona de bastir una estructura seriosa de poder. Cingolani connecta amb la intel·ligència subterrània que ha aguantat dret aquest país al llarg dels segles, malgrat el confusionisme provocat per les derrotes i l'ocupació. Com a historiador, fins i tot m'agrada més que Enric Ucelay-Da Cal, que també ens veu amb lucidesa però que sovint es deixa dur per l'agressivitat que els llatins desperten en els anglosaxons. Els llibres de Cingolani trenquen amb la cotilla metodològica que els estats han imposat a les ciències socials en l'últim segle, per això són tan interessants i frescos. Com que és italià, ens mira amb fredor i segur que aplanarà el camí a tesis més agosarades. Té dos llibres recents: una edició de l'obra de Descot sobre Pere II i una excel·lent biografia del monarca que és un exemple de la força que pren l'èpica quan es fa parlar els fets sense romanticismes lacrimògens ni perversions *bondage*, com les que agradaven a Riquer.